

„Pociąg już się w Gołęczewie zatrzymuje...”
W 1905 Le Figaro Europę o tym fakcie informuje.
By się dowiedzieć, dlaczego zagraniczni goście przyjeżdżali,
zapraszamy na wędrowkę, abyście niemiecką część
historii poznali.

Murowana z cegły stacja kolejowa się tu mieści,
po części z konstrukcją szachulcową, na poły otynkowaną
– tak donoszą w historii zapisane wieści.
Wilhelm II wzorem landów wieś wzorcową zbudował,
na jego zlecenie Paul Fischer projekt kolonii opracował.

Zadbano, by niemiecka enklawa była samowystarczalna,
praca piekarza, stelmacha i kowala dla miejscowych
opłacalna.
Na wiele zabytkowych obiektów we wsi się szykujcie,
z murem pruskim ścian domów wypatrujcie.

Za rogatkami, na zachód, w stronę wsi wyruszajcie,
pierwsze skrzyżowanie za torami napotkajcie
i na tablicę z ulicami uważnie zerkajcie.
Odnajdźcie gałąź drzewa, które siłę symbolizuje,
zapiszcie kolor liści – on tę zagadkę rozwiązuje.

12

1934 to data, która na trasie budynek charakteryzuje,
kolorem nieba drzwi i ramy okien akcentuje.

Policz małe okienka pomiędzy belkami
i nanieś ich liczbę poniżej wielkimi literami:

14

Naprzeciw zrujnowaną, zabytkową chatę ujrzyjcie,
okazałe modrzewie przy niej zobaczycie.
Po prawej odnowiony budynek z okiennicami mijajcie,
każde ich skrzydło z ulicy widoczne prędko wyliczajcie.

5

Wejdźcie w ulicę, w której woda prym wiedzie,
prosto pod legendarny wiatrak Was ona zawiedzie.
Tu ponad 100 lat temu ujęcie wody powstało,
z pomocą wiatru do wodociągu wodę pompowało.

Tekst grubą czcionką na tablicy uważnie przeczytajcie
i poniżej trzeci wyraz jej nazwy zaznaczajcie.

4

wyznacznikiem zamożności wsi była
i do lat 50-tych XX wieku mieszkańcom służyła.

To nie koniec niespodzianek na tej „mokrej” drodze,
teraz wędrowcze daj fantazji ponieść wodze.

Na wprost w oko wpada krajobraz iście malowniczy,
a bulaj w ścianie domu dalszy kierunek na wprost
wytyczy.

Dom z kotem po prawej stronie miniecie,
skręćcie w lewo, gdy mały staw naprzeciw znajdziecie.
Historia kręta jak droga wiedzie Cię pod zniszczone tynki,
onegdy okazały dwór, teraz dwa mniejsze budynki.
Niegdyś mury połączone sienią, rozebraną przed laty,
dziś tylko lipa pamięta owe dworskie daty.

Na tablicy przy dawnym dworku – nazwa miejscowości
widnieje;
dzień tygodnia wszystkie wątpliwości zagadki rozwiąże.

2

W którą pójść stronę? Czy już trop znaleźliście?
Dalej prosto – do skrzyżowania dróg się dostaliście.
Tam ulica, w której ukryło się dziesięć stuleci,
skręćcie w lewo, a nowa myśl Was oświeci.

ulica

22

Dwa kamienie wskażą Wam miejsce postoju,
nie zaznacie wszakże jeszcze spokoju.

Zapiszcie (odmieniając) słownie datę z kamienia
mniejszego,

dowiecie się, że pierwsza wzmianka o wsi pochodzi
z roku

15

20

1

Biskup Andrzej do wnoszenia dziesięciny
Piotra z Golenzowa zobowiązuje
na rzecz altarii katedry poznańskiej – tak powstanie
Gołęczewa inicjuje.

Idąc trasą dalej na św. Nepomucena się natkniecie,
od powodzi i wzburzonych wód się przy nim ustrzeżecie.
Po lewej dom z łukiem nad wejściem mijajcie,
daty na elewacji uważnie poszukajcie.

Ostatnia jej cyfra, słowem zapisana,
to kolejna litera do hasła przez Was poznana.

3

Dalej prosto, tam narożny budynek kierunek Wam
wskaże,
za gniazdem bocianim kolejny zabytek się ukáže.

Tu była piekarnia i dobry piec chlebowy,
a dwa bojłery wodę ogrzewały
i ciepłą wodę do dostarczały.

19

W niej też bieliznę w kotle gotowano,
wszak pralek automatycznych wtedy nie znano.

Ogólnodostępna waga mieszkańcom służyła,
inventarz zwierzęcy dokładnie ważyła,
a jesienią, gdy zbierano kapuściane głowy,
sprzęt do szatkowania był zawsze gotowy.

Tu również wóz strażacy mieścili,
ręczną sikawką pożary gasili.
Tablicę pamiątkową przed nim zobaczycie,
i pierwsze trzy słowa drugiej linii w rubrykach
zaznaczycie.

6

21

8

Ze starej remizy w stronę nowej na zachód podążajcie,
szybko z nowymi wyzwaniem się zapoznacie.
Od 1921 roku straż ogniowa we wsi działała,
a w 1945 na Ochotniczą Straż Pożarną się przemianowała.

Święty Florian strażakom patronuje,
na elewacji remizy jego postać się ukazuje.
Nad nim długi napis uważnie przeliterujcie,
czwartą literkę do kratki zapisujcie:

9

Naprzeciw remizy sikawka konna z 1886 roku stoi,
przed zniszczeniem okazała wiata ją chroni.
Jej darczyńca (Ireneusz Korek) z „cennej” wsi pochodzi,
a nazywa się – to o nią
właśnie chodzi.

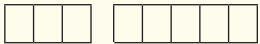
11

18

Teraz zawrócić nadeszła najwyższa pora,
przebyta dotąd trasa jest już całkiem spora.
Na rozdrożu dróg świętej figury wyglądajcie,
podejdźcie bliżej i na tablicę po lewej uważnie zerkajcie.

Tam imiona i nazwiska poległych mieszkańców znajdziecie,
spoglądając na drugie i piąte – litery w kratki wpiszeć:

16

7

10

17

W dziesiątą rocznicę niepodległości mieszkańcy figurę jako wotum dziękczynne ustawili, w czasie wojny postać Najświętszej Marii Panny hitlerowcy z cokołu bestialsko zrzucili. Tutejsi patrioci na ratunek nocą pospieszyli, w obejściu u Wygachiewiczów pod sianem ją ukryli.

Obok figury szkoła z domem modlitwy z 1905-ego, oprócz tego sala zebrań gminnych, słuźbówka i mieszkanie dla nauczyciela tutejszego.

Na dziedzińcu szkoły ujęcie wody było, niepowtarzalny klimat placu szkolnego tworzyło. Złote rybki wiosną do wody wpuszczano i w ten sposób majątek osadników pomnażano.

Stań na parkingu, gdzie obrys studni w bruku figuruje, wyobraź sobie, że na dachu wieża zegarowa się rysuje. Po wojnie w odwecie Polacy ją zburzyli, również domku studziennego nie oszczędzili.

Obok dom taki – jakby z Łużyc przeniesiono, nadbudowę na słupach drewnianych wzniesiono. Na Łużycach krosna na parterze pracowały, drgania na piętro się nie przedostawały. Przed ogrodzeniem tablica z informacją się znajduje, trzeci wyraz wersetu trzeciego każdy poniżej zanotuje.

13

Naprzeciw zabytek, którego początki 1902 roku sięgają, a jego okazałość jest wciąż rzeczą niemałą. Sala taneczno-widowiskowa się tutaj mieściła, niejednego przybysza uprzejmie gościła.

Ten budynek naprzeciw szkoły się mieści i wiele tajemnic Wam jeszcze obwieści. Teraz skarbu w nim skutecznie szukajcie i pieczęć z mocą na kartę przybijajcie.

Wszystkie literki poprawnie nanieście z wszelkich łańcuchów zebranych na ąceście. Tak kończy się przygoda z przeszłością Gołęczewa, która niezwykle dwie historie miewa.

Kiedyś wieś symbolem panowania niemieckiego była, Po wojnie nasza mała Ojczyzna do Polski powróciła.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

Miejsce na skarb

Na zdobywców Wielkopolskich Questów czeka Odznaka Krajoznawcza PTTK „Wielkopolskie Questy – Odznaka Odkrywców Tajemnic”.

Szczegóły na www.regionwielkopolska.pl

Tematyka

Gołęczewo to wieś z ponad 700-letnią historią, w której blisko pięćdziesiąt zabytków figuruje w wojewódzkim rejestrze i jest objętych ścisłą ochroną konserwatorską. Quest opowiada o latach, w których zarządzeniem cesarza Wilhelma II Gołęczewo stało się „niemiecką wsią wzorcową”, a ślady tych działań są czytelne do dzisiaj w układzie wsi i architekturze.

Gdzie to jest?

Gołęczewo znajduje się w Wielkopolsce, ok. 12 km na północ od Poznania, przy drodze krajowej nr 11.

Początek wyprawy: przy dworcu PKP w Gołęczewie.

Na czym to polega?

W czasie wędrówki rozwiązuje się zadania i zagadki, które doprowadza do ostatniego punktu.

Czeka tam na uczestnika zabawy skrzynia skarbów z pamiątkową pieczęcią. Odcisk pieczęci w miejscu na skarb jest poświadczeniem ukończenia wyprawy. Na zakończenie można się też wpisać do książki pamiątkowej (Księgi Questowiczów).

Czas przejścia: ok. 50 minut

Autorzy i opiekunowie wyprawy:

Małgorzata Bartyńska, Dorota Polichnowska, questgoleczewo@gmail.com, tel. 608355320; tel. 784655110;

Autor mapy: Dorota Polichnowska

Opieka merytoryczna i projekt serii: Wojewódzka Biblioteka Publiczna i Centrum Animacji Kultury w Poznaniu

Więcej questów znajdziesz na:

www.regionwielkopolska.pl

www.questy.com.pl

www.questing.pl

Partnerzy:

WOJEWÓDZKA BIBLIOTEKA PUBLICZNA
I CENTRUM ANIMACJI KULTURY
W POZNAŃU

INSTYTUCJA KULTURY
SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

Suchy Las
+FOR YOU

Wielkopolskie Questy®

Gołęczewo – wieś wzorcowa

Region
Wielkopolska
...to warto zobaczyć